

Scena 5.

WNĘTRZE. NOC. MIESZKANIE TAMARY I IRKA. POKÓJ. TAMARA, IREK.

Tamara zabiera się do pracy przy laptopie – ustawiła go na stojącej pionowo walizce lub na parapecie. Podsuwa też duży karton, na którym próbuje przysiąść. Najpierw siada na brzeжку, ale jest jej niewygodnie, a karton się rusza. Próbuje usiąść trochę dalej, przez chwilę jest dobrze, zaczyna pisać i nagle wpada w karton – tak trochę, nie cała. W tym momencie słyszy dźwięk otwieranego zamka w drzwiach. Szybko, choć nie bez trudności wstaje z kartonu. Do pokoju wchodzi Irek i widzi Tamarę poprawiającą jeszcze ubranie.

IREK
ZDZIWIWIONY
Cześć... A co ty robisz?

TAMARA
ZAKŁOPOTANA, WSKAZUJĄC NA LAPTOP
Mam tekst do napisania.

*Irek ze zdziwieniem patrzy na pognieciony karton.
Tamara chcąc uciec od krępującego tłumaczenia patrzy na zegarek i potem wymownie na Irka.*

TAMARA
Ireneuszk, spóźniłeś się godzinę i siedemnaście minut.

Z ŻALEM
I nie zadzwoniłeś, że się spóźnisz...

IREK
Przepraszam.

Z ZAGADKOWYM UŚMIECHEM
Miałem arcyważne spotkanie, i nie mogłem tak po prostu wyciągnąć telefonu i...

TAMARA
A jak już byłeś w drodze do domu? Też nie mogłeś...?

IREK
Wtedy, to tak się do ciebie śpieszyłem, że nawet tych kilku sekund było mi szkoda.

Tamara zdaje się być już udobruchana.

TAMARA
No dobrze... A co to za arcyważne spotkanie było, jeśli to nie tajemnica?

IREK
ZAGADKOWO, FILUTERNIE
Musiałem ustalić pewien arcyważny termin. A takich terminów nie ustala się w pięć minut. I stąd spóźnienie.

TAMARA
TROCZĘ ZNIECIERPLIWIONA
Ja już nic nie mówię o spóźnieniu.

PRZYCISKA
Co to za...

ŻARTOBLIWIE PRZEDRZEŹNIA
arcyważny arcytermin?

IREK

No... taka data... Wiesz... rok, miesiąc, dzień.

Tamara patrzy na Irka jak na kosmitę.

IREK

Nawet godzina już jest...

Tamara już ma dosyć żartów. Irek to widzi. Podchodzi do niej i bierze ją w ramiona.

IREK

CZULE, JESZCZE ŻARTEM

Nie patrz na mnie jakbyś chciała mnie zamordować, bo jeszcze pójde i odwołam...

TAMARA

COŚ JEJ ŚWITA

Co odwołasz...?

IREK

Nie odwołam, nie odwołam.

Naszego ślubu...

Tamara odsuwa się, żeby dobrze widzieć twarz Irka. Patrzy z niedowierzaniem.

IREK

Rok. Miesiąc. Dzień. Godzina.

Wszystko już ustalone.

Więc jeśli nadal mnie chcesz...

Tamara bardzo się cieszy. Bez słowa pada Irkowi w ramiona. Oboje są bardzo szczęśliwi.

Ciecie.

Scena 15.

PLENER. NOC. PARKING PRZED RESTAURACJĄ. MARYSIA. /

/WNĘTRZE. NOC. MIESZKANIE ŁUKASZA. SALON. ŁUKASZ.

Marysia siedzi w samochodzie na parkingu przed restauracją. Teraz widzimy że, jest rozbita i zmęczona tą rozmową. Po chwili uruchamia silnik i rusza. Dzwoni telefon. Marysia zatrzymuje się, wyciąga aparat i patrzy w wyświetlacz. Wzdycha ciężko, rozgląda się dookoła jakby szukała wybawienia, ale po chwili uśmiecha się w stylu „już taki mój los” i odbiera. Rozmowę pokazujemy na dwie strony.

MARIA

No witam młodego adepta sztuki dziennikarskiej.

Łukasz właśnie wszedł do domu, rozbiera się w trakcie rozmowy, jest zmarznięty

ŁUKASZ

PRYCHAJĄC

Niedoszłego.

Dzwonię z jedną konkretną prośbą. Mogę?

MARIA

Jasne, śmiało.

ŁUKASZ

Bardzo cię proszę, dla naszego wspólnego dobra, oraz dobra gazety, wyrzuć mnie po prostu na bruk.

Bo się nie nadaję.

Marysia śmieje się.

MARIA

Ale Łukasz, coś się stało?

ŁUKASZ

Właśnie o to chodzi, że nic. Nie dzieje się nic a nic w tej mojej pustej głowie.

Jestem najgorszym pismakiem na świecie. Beznadziejnym dziennikarskim beztalenciem jakiego...

MARIA

Łukasz poczekaj...

ŁUKASZ

Mówię serio. Dzięki za szansę, ale to bez sensu.

Marysia orientuje się, że Łukasz nie żartuje. Dostrzega, że za chwilę inny samochód też będzie chciał wyjechać z parkingu. Patrzy na zegarek.

MARIA

Wiesz co, nie mogę za bardzo teraz rozmawiać. Jesteś w domu?

....

Świetnie, za chwilę u ciebie będę.

....

Dobrze, ale zanim cię wyrzucę na bruk, chcę przejrzeć co napisałeś.

*Marysia rozłącza się i wdychając rusza dalej.
Cięcie.*